

Enhedslisten. Men det er så en anden diskussion, og den skal vi så tage en anden dag.

Det, det handler om for at få flere i beskæftigelse, er og bliver også indslusningslønnen, en lavere løn, ud fra den grundholdning, at man bliver lønnet efter det, man nu kan, når man starter op som ungt menneske. Så vil der også komme flere i beskæftigelse, ikke mindst på det sted, hvor der først og fremmest er brug for at få folk i beskæftigelse, nemlig i det private erhvervsliv.

Det kan godt være, at nogle vil sige, at det her var jo også bare en holdningspræget tale, jeg holdt. Det vil jeg gerne erkende at det var, men det er nu den her grundholdning, vi skal have ændret på i samfundet, også på uddannelsesområdet, en grundholdning, som går ud på at få yderligere gang i hjulene i erhvervslivet, for at erhvervslivet på den måde kan beskæftige flere, herunder også unge mennesker, som vi primært taler om i dag.

Vi må arbejde på det, vi i Fremskridtspartiet kalder virksomhedsrelaterede uddannelser, og det er netop, at erhvervslivet meget mere styrer, hvad der skal til af erhvervsuddannelser, altså lader det overgå til erhvervslivet, og at vi politikere holder os mere eller mindre fra det.

Jeg tror netop, at de meldinger, vi har hørt fra arbejdsmarkedets parter, er: Lad nu arbejdsmarkedets parter finde frem til, hvad der er brug for her i samfundet af uddannelser netop på erhvervsuddannelsesområdet.

Så vil jeg gerne sige, at er der noget, der har været forsømt inden for uddannelsessektoren, så tror jeg godt, at vi her i salen – alle sammen forhåbentlig – kan blive enige om, at så er det netop erhvervsskolesystemet i forhold til f.eks. gymnasier. Jeg synes, det er på høje tid, at man gør sig klart, at det, vi eventuelt vedtager her i Folketinget, altså de tre forslag, kan gå ud over erhvervsskolesystemet som helhed på længere sigt. Det synes jeg man skal tænke meget alvorligt over. Det er ikke noget, vi billiger i Fremskridtspartiet. Vi ønsker netop at få et så godt erhvervsuddannelsessystem som muligt.

Bruno Jerup (EL):

Som andre tidligere har nævnt, kan det her ikke ses helt isoleret fra det, vi har snakket om tidligere i dag, og i hvert fald kan man se med hensyn til nogle af de ydelser og det niveau, som man forventer at folk skal uddanne sig på, at det jo går igen. Så det vil jeg undlade at gå ind på og kun prøve at tage nogle særskilte punkter ind fra de her lovforslag, som jeg synes er kritisable.

Det første punkt er, at man nu går ind og indfører de dér 18-måneders-uddannelser. Jeg kan ikke se andet, end at det er et forsøg på at skære uddannelsessystemet til, så det passer til det øvrige system, man har lavet med den dér 18-måneders tvangsaktivering i det hele taget.

Så vil jeg stille det spørgsmål til ministeren: Hvad er det egentlig for nogle 18-måneders-uddannelser, han tænker på? Desværre kunne man godt få den fornemmelse, at det ikke er nogle eksisterende uddannelser, men nogle nye uddannelsesinitiativer, som endnu kun ligger i ministerens hoved. Er det sådan nogle CD'ske hjemmeserviceordninger, vi skal organisere, sådan en altmuligmand eller -kvinde, som kan foretage sig et eller andet, og som så kan lave nogle nye jobfunktioner, som endnu ikke findes, men som man sådan kan digte op på et eller andet plan? Det synes jeg i hvert fald er meget problematisk. Hvad skal de dér 18-måneders-uddannelser overhovedet bruges til, og hvad er egentlig planen med det, ud over at det passer meget fint ind i alt det andet, man har skruet sammen?

Så er der også den udvidede beføjelse til ad hoc-udvalgene. Det giver måske en lille antydning af, hvad det er, de dér 18-måneders-uddannelser skal bruges til, for vi finder det lidt betænkeligt eller rettere meget betænkeligt, at man gør det, at man går ind og i realiteten overtager de faglige udvalg eller fratager de faglige udvalg den kompetence, de har, og giver mulighed for at lave ad hoc-udvalg fra ministerens side, som kan presse nye typer af uddannelser igennem. Man må forvente, at eftersom det skal være noget nyt og indeholde nogle nye beføjelser, så er det meningen, at det skal presses igennem imod de faglige udvalgs interesse og imod arbejdsgivernes og arbejdstagernes interesse.

Vi synes, at det er et forsøg på at køre de faglige udvalg, som i dag fungerer, ud på et sidespor, og vi er ikke sikre på, at det faktisk er nødvendigt at gå den vej med den opstramning af ad hoc-udvalgenes funktioner for at kunne lave nye uddannelser, hvis man ellers har nogle gode ideer til det. For det må jo trods alt være sådan, som også andre har været inde på, at arbejdsgiver og arbejdstager er nogle af dem, der har en del viden, fornuftig viden, omkring, hvad er der brug for, og hvad kan der laves, og som ikke bare bliver sådan nogle blindskud eller vildskud af uddannelser.

Så fra Enhedslistens side kan vi sige, at der i hvert fald er nogle elementer, som vi er kritiske